

► LA BSO DE VNG

From Vilanova DC, Tokyo Sex Destruction

El grup musical més internacional de Vilanova no ha tocat gairebé mai a la seva ciutat

Nom del grup: Tokyo Sex Destruction

Membres: RJ Sinclair (veu i crits, segona guitarra, baix, guitarra acústica, guia espiritual, pandereta, palmas), RR Sinclair (guitarra principal, veu, palmas), RM "distorsion reverend" Sinclair (baix distorsionat, veu, palmas) i JC Sinclair (bateria, veu, hammond, sitar, palmas) i SF Sinclair -de 2002 a 2005- (baix distorsionat, veu, claps). **Discografia (inclouen maquetes):** "Le Red Soul Communitte" (CD BCore/Dimmak/Columbia JP, 2002), "The big red box for the syndicate of emotions" (CD-LP, BCore/Transolar 2003), "Black Noise is the New Sound!" (CD-LP, BCore/Transolar/Columbia JP, 2004), "5Th Avenue South" (CD-LP, BCore/Transolar/Overcome, 2005), "Singles" (CD-LP, BCore/Overcome/Lollipop, 2006), "New Cheese Records Demo" (45 Vinil, New Cheese Records, 2007)

Any fundació: 2002.

Estil: Garage-Punk-Soul.

Grups de referència: The Sonics, Sly And The Family Stone, James Brown, The Jimi Hendrix Experience, MC5, Marvin Gaye etc.

Web i contacte: www.myspace.com/tokyosexdestruction

Tokyo Sex Destruction, en plena acció. Power to the People!

B.CORE

discos i vinils s'editen i es venen per països com Estats Units, Japó, França, Mèxic, Gran Bretanya o Alemanya.

Els han assolit fites que segurament mai cap artista vilanoví havia aconseguit. Bé, potser sí que els *indianos* ja van fer *Les Amériques*, però no de la mateixa manera. La dada curiosa és que **Tokyo Sex Destruction no ha actuat gairebé mai a Vilanova i la Geltrú, tan sols unes poques vegades en els seus inicis, abans d'enregistrar el primer disc.** En entrevistes publicades en mitjans d'abast nacional, el cantant i líder del grup RJ Sinclair va comparar Vilanova i la Geltrú amb **un forat negre** i la va definir com **un poble tancat on tot gira en una mateixa direcció.**

Aquests són els motius que empenyen al quartet a no tocar a casa seva o potser és que mai ningú s'ha pres seriosament la seva contractació. Tot i això, mai han renegat de la seva procedència: al seu Myspace es pot apreciar un curiós Vilanova DC a la fitxa tècnica. Possiblement, el tarannà vilanoví ens porta a no reconèixer els nostres propis artistes fins que no han travessat fronteres. Esperem que el cas Tokyo Sex Destruction no es repeteixi amb altres bandes que comencen ara. Hem de ser autocrítics: Vilanova potser s'ha guanyat a pols la decisió de la seva banda més internacional, però pel bé de la música, desitgem que algun dia la perdonin.

I per desitjar i imaginar que no quedi. Així com nosaltres hem hagut de preguntar a pares i avis per saber qui varen ser aquells personatges que donen nom al Museu Balaguer, a l'Institut Cabanyes, al Monument Ventosa etc. Qui sap si algun dia els nostres néts ens preguntaran perquè aquell carrer o la sala de concerts de la ciutat s'anomena *Tokyo Sex Destruction*. Llàstima que molts no sabran què contestar.

+ La Família Sinclair

Darrere de Tokyo Sex Destruction s'amaga una família de quatre germans ficticis que homenatgen a John Sinclair, manager de MC5 -un dels grups de referència dels vilanovins-, músic, poeta, activista i agitador cultural. La figura del nord-americà té molt a veure amb l'esperit reivindicatiu que envolta la música i els directes del quartet. A més, corren veus que Sinclair té discos dels vilanovins a casa seva i que està esperant coincidir amb ells.

// BLAI MARSÉ

Històricament, Vilanova i la Geltrú ha estat un reconegut bressol d'artistes i personatges il·lustres. Podríem fer una llista, que aniria des de Toldrà, Mir, D'Ors o Balaguer fins a Tàpias, López o Albà; però d'això ja se'n va encarregar -i d'una forma ben original- Xavier Garcia, un altre vilanoví il·lustre, en el seu llibre *Vilanovins amb llustre o sense llustre* (El Cep i la Nansa, 2001).

Aquest reportatge no pretén allargar aquesta llista però vol convidar a una reflexió. A Vilanova i la Geltrú, podríem classificar la cultura i l'art en dos grans grups: per una banda, aquell que tant ens agrada identificar amb la nostra estimada ciutat, i que tot Catalunya i gent de més enllà ens conegui per uns determinats símbols i/o artistes. No cal posar

exemples. En segon lloc -i en segon pla- hi ha un tipus de cultura que potser no agrada tant reconèixer. Es tracta de manifestacions artístiques i culturals no menys interessants, però que no convenen com a postal promocional de la nostra estimada ciutat i per tant, no cal parlar-ne.

Tokyo Sex Destruction és un quartet vilanoví que combina d'una manera excepcional l'esperit i el so purament soul dels seixanta amb el soroll i l'agressivitat pròpia del garatge i del punk. Sense amagar les seves influències, han demostrat tenir un so molt autèntic, amb la posada en escena com a principal arma. El seu disc de debut va ser *Le Red Soul Communitte* (Bcore, 2002), fet que els va anar obrint portes, una darrera l'altra. Tantes portes que el grup ja ha fet dues gires transatlàntiques i els seus

+ L'imp3 amb Tokyo Sex Destruction

Tot i que es podrien citar innumerable possibles discos de referència del grup, en aquesta ocasió és preferible parlar d'àlbums propis. Escoltar-los és una bona preparació de cara al cinquè àlbum del grup, que s'enregistrà durant aquest mes de gener:

Tokyo Sex Destruction - "Le Red Soul Communitte" (2002). "Disc que va servir de carta de presentació de la banda en els seus inicis i començar-lo amb un tema com *Break-Out-Town* va ser tot un èxit. L'àlbum de debut, editat fins i tot al Japó, els va marcar el bon camí a seguir."

Tokyo Sex Destruction - "Black Noise is the New Sound" (2004). "El títol del segon treball del grup ja parla per si sol. És possible fer soroll i anar a tota pastilla sense renunciar a les arrels del soul i de la música negra en general? Ells van demostrar que sí."

Tokyo Sex Destruction - "Singles" (2006) "Possiblement el treball més adequat per començar a escoltar la banda. És un recull de tots els singles (no confondre amb un grans èxits). L'àlbum comença a ritme apocalíptic per arribar a un oasis de cançons tan tendres com *Summer Days* o *When The Shadows Cross The River*; i torna a agafar embranzida amb la versió de *Get on your knees* (Los Canarios) i les reivindicatives *Revolution* i *Power to the People*. Disc per col·leccionar."

Tokyo Sex Destruction - "New Cheese Records Demo" (2007). "Vinil promocional de New Cheese Records, la primera discogràfica vilanovina especialitzada en soul, funk, northern, jazz i groove. Està editat a 45 i inclou dues versions: *I can't take no more* de D.Brantley i V.Taylor i *Everywhere I Go* de Lou Rawls. TSD en la seva vessant més soul i vilanovina. Un record imprescindible i una joia per a qualsevol pista de ball."